

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 11. Medicina monstrosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

sicut & dari solet semen, cuius neque præsentia, neque absentia ex homine facit monstrum; pertinet enim, non ad indiuidui, sed ad speciei conseruandæ naturam.

§. XI.

Medicina monstrorum.

Desinat ergo sollicitudo vel ægrorum, vel quocunq; modo monstrorum. Sicut franguntur vasa, vt in melius reformentur; ita Deus iustorum corpora subinde, in terris, curuat, vt erigat in cælo. Quod si enim tam benignus est, vt etiam in hac vita naturæ defectus compenset, quid non sperandum est, cum in altera vita amicis

fuis facturum? Boni *in carne sua videbunt* Iob: 19:

Deum saluatorẽ suum, sed in carne integra 26.

atque perfecta; quidquid sit de malis, propter quos Apostolus ait: *omnes quidem re-* 1. Cor. 15.

surgemus, sed non omnes immutabimur. Qui, 31.

si deformes maneant, meruerunt eam deformitatem. Sancti autem sine metu esse debent; quia eorum corpora certò in gloriam mutabuntur. Vidit iam dudum hanc quorundam sollicitudinem Tertullianus,

apud quem ista leguntur. *Hinc iam illa* Tertull.
vulgaris incredulitatis argutia est: si, inqui- libr. de
unt, ipsa eademq; substantia reuocatur cum Resur-
rect. c. 57:

R r 5

sua

sua forma, lineâ, qualitate, ergo & cum in-
 signibus suis reliquis: itaq; & caci & claudi,
 & paralytici, & ut quis insignis excesserit ita
 & reuertetur. Quid nunc? etsi ita dedigna-
 ris tantam gratiam qualiscunq; à Deo conse-
 qui. Non enim & nunc anima solius admit-
 tens salutem, dimidiatis hominibus eandem
 adscribit? Quid est, credere resurrectionem,
 nisi integram credere? Si enim caro de disso-
 lutione reparabitur, multò magis de vexatio-
 ne renocabitur. Minoribus maiora præscri-
 bunt. Cuiuscunq; membri detruncatio, vel ob-
 tusio, nonne mors membri est? si uniuersalis
 mors resurrectione rescinditur, quid portiona-
 lis? si demutamur in gloriam, quantò magis
 in incolumitatem? vitiatio corporum accidens
 res est, integritas propria est. In hanc nascimur,
 etiamsi in utero vitiemur, iam hominis est
 passio. Prius est genus, quàm casus. Quomo-
 do vita confertur à Deo, ita & refertur. Qua-
 les eam accipimus, tales & recipimus. Natu-
 ra, non iniuria reddimur: quod nascimur, non
 quod ledimur, renouiscimus. Si non integros
 Deus suscitât, non suscitât mortuos. Quis enim
 mortuus integer, etsi integer moritur? Quis
 incolumis, qui exanimis? Quod corpus illa sum,
 quum interemptum, quum frigidum, quum
 expalli-

expallidum, quum edurum, quum cadauer? quando magis homo debilis, nisi quum non totus? quando magis paralyticus, nisi quum immobilis? Ita nihil aliud est, mortuum resuscitari, quam integrum fieri, ne ex ea parte mortuus adhuc sit, ex qua non resurrexerit. Idoneus Deus reficere, quod fecit. Hanc suam & potestatem & liberalitatem satis iam in Christo spondit, immo & ostendit, non tantum resuscitatore carnis, verum etiam redintegratorem. Atq; adeo & Apostolus: Et mortui, inquit, resurgent incorrupti. Quomodo nisi integri, qui retro corrupti, tam vitio valetudinis, quam ex senio sepultura. Nam & supra utrumq; proponens, oportere & corruptivum istud induere incorruptelam, & mortale istud immortalitatem, non iteravit sententiam, sed differentiam demandavit. Immortalitatem enim ad rescissionem mortis, incorruptelam ad obliationem corruptela diuidendo, alteram ad redintegrationem temperavit. Puto autem & Thessalonicensibus omnis substantia integritatem repromisit. Itaq; nec in posterum timebuntur corporum labe. Nihil poterit amittere integritas, vel conseruata, vel restituta, ex quo illi etiam, si quid amiserat redditur. Immo & quod non amiserunt, accipient

piene

piet beati, si fortè eos natura destituit,
cùm nascerentur.

§. XII.

*Qui, & cur dixerint, feminas non in suo sexu
resurrecturas?*

Verùm, quia S. Paulus ait, nos occur-
Ephes. 4. *suos in virum perfectum*, multi fuerunt,
13. qui existimarent, feminas non in proprio
sexu, sed in virili surrecturas, & in viros
transmutatas, teste S. Augustino. Habet
S. Aug. hæc sententia, vt apparet, magnos & eru-
1. 22. ciu. ditos authores. Quippe videtur esse S.
cap. 17. Hieronymi, S. Basilij, S. Hilarij in illud:
seqq. *In resurrectione neq₃ nubent, neq₃ nubentur.*
S. Hiero- S. Athanasij, aliorumque, qui arbitrantur,
nym. & S. Athanasij, aliorumque, qui arbitrantur,
Basil in S. Athanasij, aliorumque, qui arbitrantur,
Psal. 114. in resurrectione non fore sexuum diuersi-
S. Hilar. in Matth. 22. tatem. Quin & inter Scholasticos Scotus
S. Atha- manifestè tradit, omnes feminas, excepta
nas. serm. vna Dei Matre Virgine, in sexu virili resur-
3. cont. recturos. Tractat hanc quæstionem etiam
Arrian. D. Thomas. Neque desunt rationes. Nam,
sub fin. præter Apostolum dicentem, nos *in per-*
Scot. in *fectum virum*, non autem in perfectam
2. dist. 20; feminam, occursuros; in futuro sæculo
S. Thom. in suppl. omnis prælatio cessabit; non cessaret au-
q. 81. art. 3. tem prælatio, si muliebris sexus non cessa-
Gen. 3. 16. ret, cùm mulieri dictum sit: *sub viri pote-*
state,